

Till En Vildmarkspoet

Alexander Rybak

Och snön föll vit i vinterskog
där räven stod på lur
för tystnaden i blånad vildmarkstrakt.
Här dröjde du vid kojans eld
och drömde om en vår
och skrev din sång och höll vid milan vakt.

Nu porlar den i vårens tid
din fors i milsvid skog!
Nu surrar den av bin din sommaräng!
Jag anar spår av kärva steg
som trötta spelmän tog
och rosors blod
i ton från sorgens sträng.
Än sjunger vinden vida,
när hösten brinner röd,
din sång om livets villkor,
om kamp för hem och bröd.
Nu porlar den i vårens tid
din fors i milsvid skog!
Nu surrar den av bin
din sommaräng!
Jag anar spår av kärva steg
som trötta spelmän tog
och rosors blod
i ton från sorgens sträng.

Du vandrare, du speleman,
du kung i tiggardräkt,
du brann i natten fylld av köld och is.
Den eld som brann den värmer än,
din saga och din dikt
om evig sol och sommarparadis.

Nu porlar den i vårens tid
din fors i milsvid skog!
Nu surrar den av bin din sommaräng!
Jag anar spår av kärva steg
som trötta spelmän tog
och rosors blod
i ton från sorgens sträng.
Än sjunger vinden vida,
när hösten brinner röd,
din sång om livets villkor,
om kamp för hem och bröd.
Nu porlar den i vårens tid
din fors i milsvid skog!
Nu surrar den av bin
din sommaräng!
Jag anar spår av kärva steg
som trötta spelmän tog
och rosors blod
i ton från sorgens sträng.